

Acésta fóia ese
cate 3 côle pe luna
si costa 2 florini v. a.
pentru membru aso-
ciatiunei, éra pentru
nemembri 3 fr.
Pentru strainatate
1 galbenu cu porto
postei.

TRANSILVANI'A.

Fóia Asociatiunei transilvane pentru literatur'a romana
si cultur'a poporului romanu.

Abonamentul se
face numai pe cate
1 ann intregu.
Se abonedia la Comi-
tefului asociatiunei in
Sibiu, séu prin posta
séu prin domnii co-
lectori.

Nr. 11.

Brasovu 1. Iuniu 1874.

Anulu VII.

S umariu: Comerciulu si codicile comerciale. — Colectiune de diplome istorice transilvane. (Urmare.) — Vechiulu Apulum si ruinele lui. — Procesu verbale. — Bibliografi'a.

Comerciulu si codicile comerciale.

„In tierile locuite de daco-romani comerciulu si mai totu ce se dice specula, se afla in manile evreilor, nemtilor, armenilor, grecilor, inca si ale bulgarilor. Strainii ne-au coplesitu, ne-au impresurat de în tóte partile, ne saracescu, ne subjuga, ne stingu, ne omóra pe terrenulu economiei nationale. Strainii facu la noi capitaluri, cu acelea succesive ne cumpara casele si mosiile nóstre, ne cumpara tiér'a, éra noi vomu devení proletarii loru.“

Curatu asia este si asia va fi precum lamentati dvóstra, domni mari patrioti si mai mari natiionalisti — dein gura. Dara consequentiele comerciului portat de straini au fostu aceleasi, mai sunt si pâna in dio'a de astadi la tóte popórale surde si órbe, facia cu evenimentele care se desfasiura impregiuru de ele. Cautati de exemplu la germani. Ei dein natur'a loru, dupa geniu si temperamentu, dupa tradițiunile si educatiunea loru, inca n'au fostu apti pentru comerciu si profesioni, adeca pentru totu ce latini numea in despretiu Ars sordida, profesiune, arte urita, gretiosa, necurata, si ei numea asia, totu ce nu se reducea la agricultura, totu ce nu era ostasiu, legistu, functionariu, advocat. Care au fostu urmarile? S'au stracuratu jidovii, successorii fenicianilor si ai cartagenenilor in comerciu, cu sutele de mii in Germania, si in duoe trei sute de ani au storsu tiér'a pâna la meduva. Sub cuventu că jidovii nu sunt crestini, că-ci n'au adoptatu testamentulu nou, le pusera mii de pedeci; comerciulu inse totu a remasu in manile loru, pentru că acumu necessitatea lui ajunsese că se fia fórte simtita la unele classi ale poporului, éra mai virtosu in cercurile aristocratice si la curtile domnitorilor. Alti comercianti mai nu era; jidovii cunoscea orientele si occidente, jidovii aducea margaritariu, margeanu, diamante, sialuri si metassarii, profumuri si rumenele pentru femeile europene. Jidovii vendea acestea si alte mii de articlii fórte scumpu; aristocratii spoliá pe celealte classi ale poporului, pentrucá se pótá platí jidovilor, nu dein vreunu sentimentu de obligatiune morale, de dreptate, si mai pucinu de onore, ci dein interesu, pentru că jidovii se aiba cu ce platí alta marfa la alti comercianti si corabieri, in

alte tieri. In fine cup'a se reversà; poporulu irritatù si fanatisatu mai alesu prin calugari, se scolà in mai multe parti ale Germaniei in contra jidovilor, pentrucá se'i exterminate de pe faç'a pamentului. Chroniclele Germaniei sunt pline de crudimile cele mai selbatece commisse asupra jidovilor. Cetati si oppide, séu parti intregi, suburbie, strate locuite de jidovi fusera date flacarilor; barbati, femei si prunci cu sutele fusera aruncate in focu. Acésta furia a poporului a proruptu mai de multe ori in Germania, éra anume in sec. alu 15-lea si alu 16-lea au ajunsu la culme. Sute de mii de jidovi au emigrat mai alesu in Poloni'a. (De aici vene, că jidovii dein Poloni'a si Russi'a vorbescu acelu jargonu nemtiesc jidovitu.)

Dara ce au folositu nemtiloru acelea selbataci? Le-au folositu atàta, cătu si spaniloru crudimile loru commisse in contra jidovilor si mohamedanilor, cătu si moldavo-romaniloru deselete revolte dein Bucuresci si Iassi, prin care au gonitu in trecutu de mai multe ori pe neguiajtorii greci dein tiéra, apoi au mai pusu si pe archierei că se citésca anathem'a cea mare asupra loru. Nimicu nu le-au folositu. Grecii, că si jidovii, sunt neguiajtori nascuti si crescuti, nu de eri alaltaeri, ci de mii de ani, dein generatiuni in generatiuni, dein seculi in seculi, incepandu multu inainte de Homeru si pâna in dilele nóstre. Situatiunea loru geographica, insulana, maritima, pamentulu celu parte mare muntosu si sterpu alu Greciei proprie, in fine spiritulu loru celu deșteptu, ajutatu de conscientia pucinu serupulósa, ii face se fia aceea ce sunt.

Armenii, cu natur'a loru cea applecata la certe, la nenumerate belluri civili, prin care s'au sfasiat in tre sene si au datu veciniloru ocasiune bene venita de a se amesteca in afacerile loru, isi perdura patri'a, isi sfarmara statulu in bucati, se si mai desbinara in trei séu patru confessioni religiose; asia la familiile cele mai de frunte si mai de a duo'a mana le remase numai alegerea, că se ia lumea in capu, se cutriere marile si tierile, se se asiedie care unde au potutu. Omeni fórte activi, si érasi că facuti pentru comerciu, se sciu folosi de tóte conjuncturele. Pe catu numai, că cei amestecati p'ntre unguri, maimitiesc prea multu pe aristocrati'a loru cea fantasiósa,

de unde urmédia, că pre catu se inaltia de curendu si susu, asia si recadu iute si afundu. Destulu inse, că armenii inca sunt neguiaitori, éra romanii nu sunt.

Asia dara daco-romanii impresturati si luati de gătu prin nemti (sasi), evrei, armeni si greci, se piéra? Ba, domne feresce, nici decum, ci numai se apuce cătu se pote de iute pe calea ce au apucatu nemtii, dupace au vediutu, că nu le folosescu nimicu revoltele, nici macelaturele cele de tigrii, commisse asupra jidoviloru. Acea cale este forte cunoscuta. Nemtii, că si inainte de ei italianii, anglii, francii, helvetianii, holandii si belgiani, au rupt'o cu superstitionea sociale, s'au apucatu ei insii de comerciu, au introdusu in elu honestatea, si éca, au scăpatu mai de toti jidovii. Romanii se'si dea pe toti pruncii la scola, că se invetie carte mai multa decat sciul jidovii, éra mai alesu se invetie forte bene geografie, histor'a naturale, arithmetică, scurtu scientie positive. Se nu'si tienă nasulu susu de cătra comerciu, si se nu le mai fia rusine de „Arte sordida.“ Se ne inpartim tenerimea intre diverse vocatiuni ale vietiei sociale. Lips'a de scole reali si comerciali se nu ne genedie intru nimicu. Baiati dein a trei'a séu a patr'a classe gimnasiale se potu alege comercianti forte buni. Numai se le scotemu dein capatienea fantasi'a, că se face comerciantu, fabricantu, chiaru profesionistu, ar fi ceva mai umilitoriu, decat a se face popa, professoriu, oficiariu in armata, functionariu de statu, advocatu, medicu, ingenieru etc. Umilitoriu este numai, a fi comerciantu séu prostu, ignorantu, lipsit u numai de scola theoretica, ci si de cea practica, a vietiei, séu insielatoriu miserabile, charlatanu de siepte tieri; dara prosti si charlatani aflamu in tóte classile societatiei omenesci, inca si intre cei carii au petrecutu căte 5—6 ani pe la universitat. Este ridiculu unu neguiaitoru séu professionistu, care abia scie se'si subscrisa numele la corespondentiele compuse de alfulu, dara fiendu-că are bani, te ameintia că te omóra si te platesce cu auru; si este demnul de compatimitu acelu neguiaitoru, care bunăra că si armenii unguresci, cu prea modestele loru cunoscenie castigate dein trei patru classi, unde nu mi'ti iau unu aeru de ministru, de mare politicu si barbatu de statu, de ómeni carii au se intórcă lumea cu degetulu. Dein contra, afla-te in apropierea unui comerciantu séu fabricantu, care pana in etatea sa de 18 ani a invetiatu la scole cu celu mai bunu successu, dupa aceea l'a datu tata-seu in vreo casa solida, sub conducerea unui principalu severu si seriosu, pe 4—5 ani, inse fóra aii da bani pe mana, fóra a'lui pune pe dragutiulu tatei la parte, indata ce a esitu dein gaóce, — stai dicu de vorba cu comerciantu că acela, si credu căti va insufla respectu. Dein acésta clasa de comercianti essu apoi ómeni in adeveru independenti, si cu mentea, si cu pung'a; pe asemenea barbatii ii poti pune ori-unde, căsi voru implini loculu cu onore. Unu comerciantu séu fabricantu trecutu prin scole, amblatu in lume, bogatu

in experientia pe diverse terenuri, va vorbi séu inca vota cu totulu altumentrea in adunari legislative, municipali etc., decat altulu ori-care; se va mesura cu aristocratulu celu mai inganfatu, pentru că nu depende intru nimicu dela gratia lui, va cauta in facia ministrului celui mai nervosu, cu sange rece si fora aii pasa intru nimicu de furile excelentiei sale.

Romanii dein Romani'a propriu disa, au inceputu se pricepa si se propage cu totu adensulu adeveruri de natur'a acestora; ei inse sunt mai destepti decat suntemu noi acesti batuciti la creri prin nevoieiele systheme sub care amu gemutu, si altumentrea, mai tardii la mente, aici intre acesti munti, inchisi in societatea unoru popóra dotate cu creri si mai groși decat sunt ai nostrii. Dein tóte, duoe casuri sunt caracteristice pentru nullitatea nostra pe terrenulu economiei nationale, éra acelea sunt: subminarea dein respoteri pe cali clandestime, in cursu de 16 ani, a fabricii de papiru dela Zernesci, uniculu stabilimentu industriale mai mare, fundat de romani; mai tardu combaterea cea mai inversiunata a institutului Albin'a din Sibiu, nu atat de către straini, cătu mai virtosu de cătra unii romani. Portarea unoru ómeni in acestea duoe casuri a fostu atata de miserabile, in cătu ea nu se pote caracterisá mai bene, decat numai cu interessantele proverbiu dein Romani'a: „Se ardia móra, numai se ardia si clotianii, si sioreci la unu locu.“ Pare că romaniloru le-ar fi rusine că se aiba fabrici si institute de bani. Intr'aceea fia destulu cu atata la miseriile nostre presente. Se vedem ce ne astépta mai departe pe terenulu economiei nationale.

In Romani'a s'a introdusu dein dilele lui Alexandru Ioanu I. Codicele comerciale alu Franciei, care este unulu dein cele mai bune. In Cislaitani'a se adopta dela 1863 incóce noulu codice comercial alu Germaniei, carele érasi este prea bunu. Ugari'a nu are nici codice comerciale, si de unde se aiba, candu ii lipsesce chiaru codicele civile si celu penale, adeverata stare asiatica, precum o au caracterisatu si mai de aprópe cătiva membrii ai dietei.

Ei, bene, éca unu proiectu de codice comerciale ungurescu de inaintea nostra, elaborat de professoriul dr. Stefanu Apáthi cu ajutoriulu celor mai buni codici europeni, alu Franciei, Germaniei, Hollandei, Helvetiei. Acestu codice nou promitte a fi prea bunu; a fostu datu in opinionea camerelor comerciali, si de căteva lumi ilu are in revisiunea sa una commissiune compusa dein barbati competenti in Pestea. Codicele va fi adoptat si se va potea dice, că celu pucinu atata lucru bunu a esitu si dela dieta Ungariei, care pana acilea fu forte nenorocita in parte mare a codificatiuniloru sale.

Că de specimine vomu reproduce si noi aici cătiva §§-i anume dein partea II. a numitului proiectu, pentru că acésta promitte a fi cea mai interesanta.

Codicele comerciale.

PARTEA II.

Tit. I.

Societatile comerciale in generalu.

§ 91. Societatile comerciale se compunu: 1) că societati cu nume collectivu (közkereseti); 2) că societati de comandita (be téti); 3) că societati anume (részvénnytársaságok, Actiengesellschaften). Înainte de infiintarea codicei comerciale noue dein Germania, era alte trei numiri: Offene, — stille — Actiengesellschaften (nyilvános, — nevezettes — részvénnytársaságok). Francii dicea si atunci la 'offene = collectiv, — la stille = comandit. Mai sunt si societati speciali, formate pentru căte una séu mai multe operatiuni anumite. Acestea dependu mai multu dela involirea contractantiloru, că dela lege.

§ 93. Pentru că societatile comerciale se existe de dreptu (jogi létézés, rechtlich, de jure), nu se mai cere auctorisatiunea dein partea statului.

§ 96. Obligatiunea de inregistrare si publicare la tribunalu, cu: Numele toturoru membrilor; titlu séu firm'a; representantii ei; capitalulu; epoc'a in care se incepe activitatea societatiei, resedentia.

§ 97. Ori ce scaimbari de natur'a celoru enumerate in § 96 trebuie se se arate la tribunalulu comercial, sub pedépsa.

§ 100. Contractul societatiei.

§ 101. Ori capitaluri, ori alte obiecte care se transpunu societatiei, trecu in proprietatea societatiei, fia acelea de ori-ce natura aru fi, asia dara si pamentu, si apa, care inse trebuie se se respice curatu in contractu.

§ 102. Partile de capitalu, pe care au se le dea asociatii la fondu, se se defiga prin contractu.

§ 103. Societatea e responsabile pentru spesele facute de unu asociat in interesulu ei; éra déca 'i va fi anticipatu si capitalu, e in dreptu a'si lăua 6%.

§ 104. Toti membrii sunt obligati a lucra in interesulu societatiei. Ori-ce membru e responsabile pentru daunele causate societaciei prin culp'a sa.

§ 105. Ori-care membru n'a numeratu partea sa de capitalu la cass'a societatiei in terminulu pusu, ori că au atacatu banii societatiei, are se plătesca 6% interesu si se traga celealte consecenie prevedute in legi.

§ 106. Nu e permis nuici unui membru a se face membru altei societati de aceeasi natura.

§ 107. In casuri de acelea, societatea e in dreptu a cere desdaunare.

§ 108. Nici unu membru alu societatiei nu are dreptu a primi vreunul altu membru nou in societate, fia consimtiementulu ei. Déca vreunul si-ar trece dreptulu seu asupra altui membru strainu, acesta nu castiga nici unu dreptu in societate, si intre altele, nu poate pretende că se cercetedie cartile (catastifele) ei.

§ 109. Déca societatea 'si va fi alësu membrui pe carii ii auctorisase cu portarea trebiloru ei, atunci

ceilalți sunt opriti dela conducere, si protestele loru nu le-aru folosi nimicu.

§ 111. Firmatorii se alegu pe durat'a societatiei.

§ 113. Dela firmatori se ceru concluse unanime. In lipsa de unanimitate, afacerea cade.

§ 114. Procura — revocabile.

§ 115. Drepturile membrilor, de a visita ori si candu afacerile, protocoile, si a trage bilantiu.

§ 116. Inventariu si bilantiu, pe fiacare anu.

§ 117. Nici unu membru nu poate se'si scôte partea sa de capitalu, fia consimtiementulu celorulalți; isi poate inse scôte castigulu.

§ 119. Membrii societatiei sunt responsabili cu tota avereia loru pentru oblegamentile ei, in modu solidaruu. Ori-ce involire oppusa acestei decisiuni a legei este nulla.

§ 120. Celu ce intra mai tardiu in societate, este responsabile pentru tota oblegamentile, la care era supusa societatea nainte de intrarea lui in trens'a.

§ Fiacare firmatoriu alesu se considera că auctorisatu la ori-ce operatiuni si actiuni juridice, si a nume la vendiarea séu incarcarea cu datorii a averiloru mobili. Operatiunile inchialete de firmatori, obliga pe societate.

§ 124. La tribunale, poate representa ori-care firmatoriu pe societate.

§ 126. Creditorii privati ai membrilor societatiei nu potu forma pretensiune la acea parte de avere a loru, pe care au apucatu a o da la fondulu societatiei, fia aceea de ori-ce natura; nici chiaru la drepturile de membru n'au pretensiune. Numai dividendele annuali ale membrilor potu fi obiectu de pretensiune pentru creditorii loru particulari.

§ 127. Valoarea decisiunei §-lui 126 se intende si asupra aceloru creditori particulari ai membrilor, carii 'si voru fi castigatu dreptu oppemnoratitii séu hypotecariu pe avereia vreunui membru, că-ci acestu dreptu se intende numai la dividende. Este cu totulu altu-ceva, déca unu creditoriu a castigatu dreptulu seu inainte de a intra debitoriulu in cutare consortiu.

§ 128. Pe tempulu duratei unei societati séu consortiu, debitorii acestuia n'au dreptulu a esf in facia' consorciului cu pretensiuni particularie, pe care le-aru fi avendu cătra vreunu membru.

Creditorii particulari ai membrilor nici in casu de fallimentu nu potu pretende dein avereia societatiei desdaunare. Éra creditorii consorciului in casu de fallimentu potu pretende dein avereia particularia a membrilor desdaunare numai pe atâta, pe cătu nu se ajunge dein avereia consorciului.

§ 130. Casurile in care societatea séu consorciului ori compania se disolve: 1) prin concursu; 2) prin mórtea vreunui membru; 3) prin fallimentulu unuia din membrii, séu prin caderea lui sub curatella; 4) prin invoire libera; 5) prin expirarea tempului deficitu, déca membrii nu continua pe tacute; 6) déca s'a implinitu conditiunea, pe langa care se constituise

societatea; 7) de către un membru este din societatea ce se constituise pe tempu nedeterminat.

§ 131. Renunțarea trebuie se se facă celu puțin cu $\frac{1}{2}$ anu înainte.

§ 132. Casurile în care tribunalulu poate desființa consorțiul. Acelea sunt cinci: neajungerea scopului; insielaturi, și neîmplinirea obiectelor din partea vreunui membru; abuzuri, morbus indelungat.

§ 133. Creditorulu privatu alu unui membru alu consorțiului poate cere dissoluția lui, de către nu se poate desdauna altumentrea din averea debitorului; se o cere înse că celu mai puțin cu $\frac{1}{2}$ anu înainte de împlinirea anului.

§ 135. Tribunalulu poate se scotia pe unu membru din consorțiu pentru cause grele.

§ 136. Dissolvarea său și esirea unuia său altuia din consorțiu trebuie se se arate la tribunalu.

§ 137. Drepturile membrilor carii sunt din consorțiu.

§ 138. Membru care este, numai în bani și poate pretinde partea sa.

§ 139. Societatea poate excontenta pe creditorii particulari ai membrilor sei, fără că se se disolve.

§ 140. Disolvarea presupune bilanțu și inventariu.

§ 141—151. Despre modalitatea liquidatiunilor.

§ 152. Prescripția său paragrafia = Verjährung, pretensiunilor care se potu ridica în contra membrilor singuratici pentru datorii care nu se potu împlini din averea societății, se intende pe cinci ani computați din diu'a în care se va fi înregistrat la tribunalu disolvarea societății, său scoterea membrului din societate.

§ 170. Ori-ce membru este obligat la societate cu sumă cătă a promis că va numera.

Societati anonyme, care se dicu si societati de actionari.

(La société anonyme. Actiengesellschaft. Részvénnytársulat).

§ 180. Societatea e constituită de către: 1) este asigurată capitalulu; 2) statutele; 3) publicația.

§ 181. Provocarea la subscripție: scopulu, capitalulu, numerulu acțiunilor; loculu, tempulu, modalitatea subscripțiunilor; numele, locuința, starea sociale a fundatorilor.

§ 182. Subscriptori numera căte 10% înainte de înregistrare. Dein acelu momentu, elu este acionariu.

§ 184. Subscriptori sunt responsabili pentru 40% pe 2 ani înainte inca si in acelu casu, candu in acestu restempu si-ar fi vendutu acțiunile.

§ 185. Fundatorii sunt obligati către succesorii acestora in dreptu, pentru cătă au platit accea la cass'a societății, cu totă avereala lor, pâna in diu'a in care societatea de acțiuni se aduna, se constituie si se declară pe sene de proprietaria a întreprinderei, candu apoi fundatorii că atari, se declară totu prin

adunarea generale de absoluti de sub acea responsabilitate.

§ 186. Dupace s'au subscrise toate acțiunile, fundatorii sunt obligati a conchima pe subscriptori la adunarea generale. Problemele primei adunari generale sunt: 1. Pe temeiul că necesariulu capitalu este asigurat, societatea se declara de constituita; 2. Se stabilescu si adopția statutele; 3. Se alege consiliul administrativ si directiunea; 4. Se decide asupra responsabilității fundatorilor, respective se deslegă de respundere.

(Va urma.)

Colectiune de diplome

dain diplomatariulu comitelui Iosif Kemény, care privescă mai alesu pe români (valachi).

(Urmare.)

1531. Suppl. C. D. T. VI. p. 183.

Stefanu de Verböcz, cunoscutul legist si fostu jude supremu in Ungari'a, confirma unu documentu de Urbariu pentru locuitorii sasi ai oppidulu Téc'a, carii cadiusera si ei in iobagia, precum au mai cadiutu si alte comune sasesci. Domnul acelui comune fusese unu oligarchu, anume Michael de Zob, pe care'l u vedem citatu si in decretulu lui Vladislau, prin care se confirmase codicele lui Verböczi; acum in se Téc'a cadiuse in proprietatea acestuia.

Datum in Domo nostra Erkeda feria 6. prox. p. fest. resur. Domini. Stephani de Verböcz, qua proprietarii Oppidi Theke confirmationales literarum, quas Michael de Zob jobbagionibus oppidi tunc sui Theke super eorum praestationibus (Urbario) concesserat.

Innuit Eder in Felmer p. 245. ex autographo.

1531. Suppl. C. D. T. VI. p. 183.

Dein acestu documentu se vede, că in fine sasii dein Brasovu s'au desbinutu si astădata de către ceilalți connationali si anume de către sibieni, prin urmare s'au ruptu si de către Ferdinandu, si au proclamatu de rege pe Ioanu Zapolya. Acesta in recunoscinta rapese comun'a Tientiarii dela Stefanu Mailatu si dela unul Ioanu Mauritiu, carii o possedea pâna atunci, si o dă cetăției Brasovu.

Joannis I. collationales Brassoviensibus possessionem Szunyogszeg, quam Stephanus Maylad de eadem Szunyogszeg et Joannes Moricz, „qui factio germaniae adhaesissent“ possidebat, donantis.

Habentur per extensum in Joannis Albrich „Palladio Coronensi“ sub Nr. 1. p. 134.

1532. Suppl. C. D. T. VI. p. 187.

Regele Ioanu Zapolya afonduse la Deva, decide in favoarea comunei libere Romosu dein scaunulu Orasteiei in contra unor aristocrati cu connumele Boitoru dela Jalmariu dein comitatulu Hunedorei, carii incercaseră se incalcă pe acea comună si se o iobagiesca. Advocatii romosienilor au fostu Davidu Köszege si Mateiu Romanulu, carele pe atunci era jude regescu (prefectu).

Devae Joannis I. Regis Sententionales in causa

Romoszensium contra nobiles de Boythor Possessores Gyalmarienses emanatae, e quibus evenit, causam Romoszensium tunc procurasse Davidem Kewszegy Juratum Civem Oppidi Zárváros, et Mathaeum Olah Judicem Regium Zárvárosiensem; in eisdem Literis continentur etiam literae Stephani de Bathor Judicis Curiae Mathiae I. et Vajvoda Transilvani, e quibus evenit 1497. Josam Som Comitem Temesensem eadem in causa Thordae sententiam tulisse.*)

1532. Suppl. C. D. T. VI. p. 195.

Ioanu Zapolya lipsindu oppidele Vintiulu-de diosu si Borbereculu in comit. Albei de libertatile loru, le donă unui anume Nicolae Cozaru dela Zudu, spre multiamita, că acesta 'i jocase pe mana corón'a Ungariei.

Sabbato prox. a. dom. Oculi. Joannis I. donationales, vi quarum Nicolao Kozar**) de Zud Castellano superioris Castri Visegrad, ejusque haeredibus totalia Oppida Regalia Alvincz et Borberek cum castris et fortalitiis, et appertinentibus villis jure perpetuo confert.

Exstant in Archivo Fisci Regii Transilvanici fasc. 12. Comitatus albae Lit. A.

1535, App. D. Tr. T. VI,

Citarea pe scurtu a diplomei de donatiune, prin care imperatulu si regele Ferdinandu donase lui Petru Raresiu Domnului Moldovei, patru cetati dein Transilvania, si anume Ciceulu, dela care au siepte comune acelasiu nume in comitatulu Solnocu interior, Cetatea-de-balta in comitatulu omonimu camu in centrulu Transilvaniei, apoi Ungurasiu seu Idoleni si Bistrit'a. De altu-mentrea Petru Raresiu avuse acelea cetati mai de inainte.

Novae Donationales Ferdinandi I. pro Petro Vajvoda Moldaviae super Csicsó, Kükiüllővár, Bálványos et Bistricio.

Vide Katona XX. p. 941. et 1289.

Statutorio Relatoriae

quod Stephanus Maylad in Dominium Terrae Fogaras (a Thoma de Nadásd eidem cessae) ac in jus eatenus Regium introductus, et statutus fuerit nomine contradicente de anno

1535. Suppl. C. D. T. VI. p. 243—245.

Preste Districtulu Fagarasiului, numitu si Tiér'a Oltului, era domnu boierulu Toma dela Nadasde'i'a, dein comitatulu Hunedórei, cunnatulu lui Mailatu. Acesta cede domni'a preste acelu districtu lui Stefanu Mailatu, romanu dela Tientiari si Coman'a, precum se scie si dein alte documente. Pe atunci Stefanu Mailatu era Voivodu, adeca Duce si capu alu Transilvaniei, cumu si comite alu secuiloru. Zapolya ii dete domni'a cu dreptu hereditari preste fortarétia si preste totu districtulu Fagarasiului, la care mai apartinea si alte comune dein alte tienuturi. In acestu documentu Zapolya lauda multu

*) Citantur in appendice ad Historiam oppidi, et Ecclesiae Szaszvárosiensis, quam C. Jos. Kemény habet inter msta. sua historica in folio.

**) In relatione commissariorum Ferdinandeorum anni 1552 haec leguntur: „Joannes Rex donavit oppida Alvincz et Borberg Nicolao Lozárdu, qui ei coronam regiam tradidit.“

fidelitatea lui Mailatu si servitiele cele mari, pe care i le-a facutu acesta.*)

Capitulum Ecclesiae Albensis Transilvaniae, omnibus Christi fidelibus, praesentibus, et futuris, praesens scriptum visuris, salutem in omnium salvatore. Ut perennis Testimonii virtus fortuitis non corruat casibus, sagax humanae conditionis industria adveniendo statuit, ut ea quae aguntur in tempore, ne simul dilabantur, cum eodem Ltrum. patrocinio solidentur. Proinde ad universorum notitiam harum serie volumus pervenire, quod nos Ltras. serenis. Ppis. et Domini Domini Joannis Dei Gratia Regis Hungariae, Dalmatiae, et Croatiae etc. Nobis praeceptoriae loquentes et directas, summa cum reverentia recepimus in haec verba:

„Joannes Dei Gratia etc. Fidelibus nostris Capitulo Ecclesiae albensis Transilvaniae salutem et Gratiam! quod cum nos illi super Castro Fogaras nominato in Comitatu Albensi partium Regni nostri Transilvanar. adjacen. nec non totalibus oppido similiter Fogaras appellato, caeterisque Oppidis, Possessionibus, villis, praediis, et portionibus, quibuslibetque juribus possessionariis ad idem castrum de jure, et ab antiquo spectan. et pertinere deben. quo-cunque nomine vocatis, tam in eodem alben. quam etiam alias ubilibet, et in quibuscumque Comitatibus praedictarum partium ipsius Regni nostri Trann. existen. adjacentibusque, et habitis, simul cum cunctis suis utilitatibus, et pertinentiis quibuslibet quovis nomine nuncupatis, fidieli nostro Spectabili et magnifico Stephano Maylad de Szunyogszeg Vajvodae nostro Transilvaniae, et siculorum nostro Comiti, suisque haeredibus et posteritatibus universis modo et ordine, ac ex causis et rationibus, et in tenore earundem Ltrum. fassionalium expressis, mediantibus aliis Ltrs. suis fassionalibus, sub sigillo ipsius Thomae Nádasdi in papiro patenter confectis, et infrascriptione manus ejusdem propriae signatis fecisse dignoscitur. Nostrum Regium consensum prae-ducerimus benevolum pariter et assensum. Et nihilominus debitum habentes respectum ad praeclara fideliaque, ac gratissima servitiorum merita ipsius Vajvodae, quae ipse sacrae primum hujus Regni nostri Hungariae Coronae, et deinde nostra pro locorum et temporum diversitate fideliter, integerri-maque constantia exhibuit et impendit, totum et omne

*) De ací in incolo se scie dein histori'a tierei, că Mailatu satulu de vanele sbuciumaturi si miserii ale lui Zapolya, éra mai alese de supunerea lui la turci, a trecutu cu totulu in partea lui Ferdinandu, si cu acésta fapta a sa dete indemnu la mai multi romani, boieri de ai tierei, că se tréca in partea casei de Habsburg, in care unele familii au si perseveratu pâna in dio'a de astadi. Dein contra, alte familii romanesci, dupa-ce s'au calvinuitu, si dupace confessiunea calvinésca ajușe a fi cufundata cu nationalitatea magyara, de unde s'a si disu „calvinista magyar vallás“, au perseverat in opositione cu cas'a Habsburg. Pe altii érasi ii vedi cumpandu-se si intorcendu mantel'a dein cătrau batea ventulu mai tare.

Red.

ius nostrum Regium, si quod in praescripto Castro Fogaras, nec non totalibus Oppido Fogaras caeterisque oppidis, possessionibus etc. ad idem Castrum de jure, ut praefertur, et ab antiquo spectantibus, et pertinere debentibus, qualitercunque haberemus etc. simul cum cunctis utilitatibus etc. memorato Domino Vajvodae suisque haeredibus et posteritatibus universis, vigore aliarum Literarum nostrarum Donationalium superinde confectarum, contulerimus, velimusque eundem in Dominium eorundem per nostrum et vestrum homines legitime facere introduci. Fidelitati igitur vestrae etc. (mandat ut dictus Vajvoda medio unius hominis capitularis, ac Mathaei de Dempsey, vel Michaelis Nemes de Hidvég, aut Benedicti Sykesd de Teremi in Fogaras statuatur) Datum Váradini in Festo B. Bartholomaei apost. anno Domini 1535. Regnorum vero nostrorum 9-o"

Nos igitur mandatis Domini nostri Regis Grat. per omnia, ut tenemur, obedire cupientes etc. (refert Capitulum stilo consveto, quod Stephanus Maylad in Dominium Terrae Fogaras et appertinentiarum, nec non juris Regii per Benedictum Sykesd de Teremi hominem Regium, ac honorabilem magistrum Georgium Rectorem capellae fidelium animarum, alias S. Spiritus dictae in porticu Ecclesiae albensis fundatae, nemine contradicente introductus et statutus fuerit, anno Domini supradicto 1535.) Venerabilibus Dominis Antonio Wrancio Praeposito absente, Ioanne Cantore, Gregorio Custode, et Joanne de Mindszent Decano aliisque Ecclesiae nostrae canonicis existent. in Dei Ecclesia jugiter et devote famulantibus.

Hae statutorio Relatoriae continentur in Transumto Capituli albensis anno 1540. ad requisitionem Stephani de Ibrau causarum Regalium Directoris expedito ex originali.

Hoc Transumtum anni 1540. exstat in Archivo Capit. alben. in Cista 5. Comitatus Albae fasc. 2. Nr. 21.

Transumtum vero hujus Transumti exstat in Archivo Fisci Regii Transilvanici fasc. 49. Lit. X. serie 29.

1536. Suppl. C. D. T. VI. p. 258.

Regele Ioanu Zapolya confirma privilegiulu datu de regele Uladislau, in poterea caruia possessiunile abbatilor (monasterie r. catholice) dela Agrisu si dela Cărtia, ale basericelor dela Sibiu si Segisior'a, ale fortaretilor Amnasiu (astazi in scaunulu Sibiului) si Talmaci, se fia si se remana scutite de platirea impositelor la unu locu cu contribuentii dein comitate, supusi aristocratiei feudalisticice.

Feria 2. prox p. Dnicam. Invoc. Joannis I confirmationales Privilegii per Uladislauum Regem super exemptione possessionum ad abbatias Egres et Kercz, praeterea ad Ecclesias Cibiniensem et Segesváriensem, ac Civitatem Brassoviensem pertinentium, nec non Possessionum Omlás et Talmács cum pertinentiis a dicatione, et connumeratione Cottensi exarati.

Orig. in Tabul. Natio. Saxonicae.

1536. App. D. Tr. T. VI.

Boierulu romanu Ladislau Candeanu (Kendeffi) morindu lasase si e se fetori si trei fete că heredi ai sei, cari că se fia introdusi in possessiunea a trei comune dein districtul Hatieg, ceea ce se si intempla dein mandatulu Zapolya.*)

Joannes Doi Gratia Rex Hungariae, Croatae, Dalmatiae etc. fidelibus nostris Capitulo Ecclesiae albensis Transilvaniae, salutem et gratiam. Dicitur nobis in personis fidelium nostrorum Egregiorum Gasparis, Balthasaris, Nicolai, Francisci, Joannis, et Michaelis Kendeffi filiorum, nec non Annae, Frasinae, et Barbarae filiarum egregii quandam Ladislai Kendeffi, qualiter ipsi in Dominium totalium portionum possessionariarum in possessionibus Berekthe, Macho, et Plop vocatarum in Comitatu Hunyadiensi, districtu videlicet de Hácze existen. habitarum, aequalium et directarum medietatum earundem possessionum, per nostrum et vestrum homines legitime vele introire. Super quo fidelitati vestrae harum seriae firmiter committimus, et mandamus; quatenus vestrum mittatis hominem pro testimonio fide dignum, quo praesente Joannes Borbatvizi de eadem Borbatvizi, sive Franciscus Marsina de Reketye, vel Caspar Marsina de eadem, aliis absentibus homo noster ad facies predictarum portionum possessionariarum etc. (reliqua juxta stilum solitum mandati statutorii) Datum Varadini in festo B. Elisabethae viduae anno Domini 1536.

L. S.
appressi.

Lecta.

In dorso harum literarum de peracta statutione haec consignata leguntur. Executio facta est feria 3. ante festum Nicolai Eppi, Homo Regius Joannes de Borbátviz, Capitularis, altaris sti. Martini Eppi. Vicini et commetanei homines nobiles: Stephanus de Alsó-Szilvás, Náán de eadem, item providi Juon Rugbyán in Brettye, Simeon Pythyka in eadem Brettye commorantes, ac alii et tribus diebus nullus contradictor apparuit.

Originale exstat in Arch. Capit. alb. Transilvanae.

In Transumto Capitul. anni 1756. possidet Dominus Franciscus Kenderesy de Felső-Szálláspataka.

Mandatum Statutorium Stephani Maylad Wajvodae pro Fratre suo Demetrio Maylad super universis bonis Antonii Pethki.

1537. App. D. Tr. T. VI.

Stefanu Mailatu mai era inca totu voivodu alu Transilvaniai. Voivodii acestei tieri avea dreptu dein vechime de a face că si regii, donatiuni, de si numai intre margini anumite. Unu boieriu de frunte, anume Antoniu Pethki, se facuse banditu (talchariu), éra prin acea crima a sa inferase honorea nobilim. Mailatu voda confiscà averile lui Pethki si le donà fratelui seu bunu (germano), anume Dumitru Mailatu, pentru meritele lui.

*) Combina cu documentulu publicatu mai in susu la a. 1531, unde venu familie Candea, Candresiu, Candeanulu.

Stephanus Maylad Wajvoda Transilvanus, et Siculorum Comes, nobilibus Ludovico et Paulo de Moha, Ladislao Rethen, Laurentio de Sárpatak, et Vitalio de Hejasfalva salutem et favorem! Cum nos debitum, ut decet respectum habentes ad praecclara Egregii Fratris germani nostri Demetrii Maylad servitorum merita, quae ipse sacræ imprimis Regni Hungariae Coronae, ac deinde Matti. Regiae, Domino nostro Clementissimo, et post suam Mattem nobis quoque et huic Regno, cum omni fidelitate, et animi integerrima constantia, pro locorum, et temporum varietate exhibuit, et impedit. — Universa bona, et quaelibet jura possessionaria Antonii Pethk in his partibus Regni Transilvanis, ubivis, et in quibusunque Comitatibus exist. habit. quae ex eo, quod ipse Antonius Pethki immemor honoris nobilitatis sua, his praedictis diebus factum furti palam commisso, et per hoc praedicta universa bona, et jura possessionaria, ad eandem sacram Regni Hungariae Coronam, et consequenter Donationem jam fati Domini nostri Regis, et ex gratiosa annuentia sua Mattis in his partibus Regni Transilvaniae nobis usque certum numerum concessa, collationem nostram Vajvodalem, scite et legitime esse devoluta perhibentur, et redacta simul cum cunctis earum utilitibus, et pertinentiis quibuslibet, sub suis veris metis, et antiquis exist. praemissis sic ut praefertur stantibus et se habentibus dederimus, donaverimus, et contulerimus etc. (mandat proinde juxta stilum consuetum, ut Demetrius Maylad in praemissis statuatur.) Datum in Bethlen tertio die festi circumcisionis Domini anno ejusdem 1537.

L. S.

appensi.

Originale exstat in Arch. Capit. alb. Transilvaniae.

Transumtum habetur in Arch. f. Reg. Trān. fasc. 49 Lit. X. serie 53.

1541. Suppl. C. D. T. VI. p. 345.

Imperatulu Ferdinandu I. că rege alu Ungariei confirma privilegiale celor „trei natiuni“, cu scopu de a le castiga in partea sa.

In die conversionis B. Pauli apost. Ferdinandi I. assecutoriae super defendendis partibus Transilvanicis contra hostes tam externos, quam domesticos, de superque confirmandis libertatibus, et privilegiis trium nationum, nec non constituendis indigenis corona Regni Hung. pro officialiibus.

Orig. in Tabul. Nation. Saxonicae.

Copiam vidimatam submisit G. M. Kovachich Palatino.

1541. Suppl' C. D. T. VI. p. 345.

Petru Petroviciu, comite si comandante alu Timisiérei, indémna pe sasi, că se remana credentiosi Isabellae, veduvei regine a lui Zapolya.

tis Temesiensis adhortatoria, ut saxones in fidelitate Isabellae perseverent.

Orig. in Tabul. Nat. saxonicae.

1541. Suppl. C. D. T. VI. p. 346.

Documente despre romanii dein Resinari, că ei aru fi plătitu Sibiienilor cincidiecimdea.

Literae perhibentes Valachos vici Cibinio adsiti Resinar (olim Staedterdorf) Cibiniensibus quinquagesimam solvisse.

Exstant in Tabulario Nat. saxonicae teste Eder de Initiis saxonum p. 164.

(Va urma.)

Vechiulu Apulum si ruinele lui.

(Studiu archeologicu.)

Intr'o „Foisor'a“ a „Telegr. Rom.“ dein 1868 am fostu comunicatu prim'a data pucine notitie despre urmele si remasfitele vechiului Apulum (Alb'a Iuli'a de asta-di); inse dein lips'a cercetărilor corespondietorie si a consultărei scrierilor, referitorie la obiectulu meu, pre cumu si dein nesuficientea essaurire a isvórelor essintente, acele notitie au trebuitu se remana mance in multe privintie. Dara totuodata am promisu a completá la tempulu seu acele insemnări, seau chiaru si a le indrepta, dupa ce voi fi facutu studiulu si cercetările neincungjuratu necesarie.

Asta-di dupa 5 anni, in care tempu avui oca-siune a vidé cu ochii locurile si a rímá cu manile in acele locuri a le descrierei mele, precum si a frundiar si ceti in isvore, mie cunoscute, referitorie la cercetările facute de straini si ardeleni asupr'a aceloru locuri, me grabescu a continuá acele notitie, completate prin cercetările facute pâna acum'a, si a pliní promisiunea facuta.

De sine se intiellege, că neci prin minte nu mi-trece a affirmá, că aceste cercetări aru fi dora essaurite, ci cutediu a crede, că prin ele numai voi fi contribuitu cătu de pucinu, nu numai la escitarea indemnului Ronranilor d'a scrutá, studiá si cunoscă cătu se pote mai bine vatrele, călile si locurile lăcrate, cultivate cu sudore si destulu aperate cu sange de strabunii nostri, ci si la cunoscerea mai aprope, a aceloru ločuri, cari pre noi mai multu trebue se ne interessedie, de cătu pre altii.

Acestu studiu ilu-cere si pietatea, ce detorim Romanilor că parintilor nostri gloriosi, dara mai cu seama imperiosu se pretinde acést'a de la noi si pentru a immultă arme otielite, documente necontestabili, cu cari se potemu demustrá contrarilor roman'a nostra descendenta si se combatemu, se damu de minciuna malitiosele afirmatiuni si tendențiosele doctrine, ce inimicii parte dein reutate, parte dein studiu prea insuficiente respandescu cu vorba

si in scrieri, unele arvunite, asupr'a Romanilor si a vechiei loru ereditati.

Deci serios'a studiare a anticitatiloru dein patri'a nostra este prea folositória, trebuintioasa. Inceputulu e cam greu, inse inceputulu trebue facutu, cu catu mai curendu, cu atat mai bine.

Ungurii si sassii dein Ardealu de multu si cu multe ne-au intrecutu si in aceast'a privintia, de si d. e. publicatiunile unui Kóváry dein Clusiu si a le neobositului archeologu si naturalistu Ackner, fostu preutu sasescu in Ardealu, nu cuprindu chiaru scrutari detaliate, speciali, ci mai numai enumerarea obiectelor desgropate, si insemnarea inscriptiunilor afflate pre unele table si are (altare) alle Penatiloru (diei de casa.)

Asemenea registru seu catalogu asupr'a anticitatiloru, transportate din Daci'a si Panoni'a, si accumulate in museulu de anticitati dein Vienn'a, a compusu si caval. Bauer, fostu custode la acelui museu.

Inse noi Romanii neci macaru atatua nu possedem inca. Demnu de tota atentiunea pana acum'a in acestu ramu allu scientieloru este la noi, cesti deincede de Carpati, tratatulu Dlui T. Cipariu asupr'a tableloru cerate.

In an. 1864, candu Asociatiunea transilvana a tienutu Adunarea sa generala in Alb'a Iulia, D. Emiliu Rozoru a donatu Asociatiunei unu tablou, pre care ellu insusiu a desemnatu fromosu mai multe are cu inscriptiunile loru, columne si pedestale, cari tocmai atuncia jaceau desgropate si netransportate inca langa drumulu de tiera intre Portulu Muresului si Alb'a Iuli'a. Acestu tablou, compusu cu scopu salutariu, negresit uva fi bine pastratu in bibliotec'a Asociatiunei, seau se va afla in pulpitu unuia deintre diligentii membri ai sectiunii competente, ceea ce este mai verosimilu. Si io am compusu unu astfelu de tablou, dein care unele desemnuri nu se afla intr'alu Dlui Rozoru, inse, parte fiindu ca si la mine e bine pastratu, parte fiindu ca nu e consultu a incarcă pre cine-va cu prea multu, fiata chiaru membru sectiuniei archeologice seau istorice, m'am resolvit a reservă acelu tablou pre tempuri mai favoritorie, candu nu va mai fi condamnatu a sufferi numai apesarea pulverei, ci va fi mai bine cautatu, vediutu si tratatu.

Urmele vechiului Apulum, dupa cum le aflamu astadi ni arreta, ca acestu orasiu a fostu in vechime ceea ce a fostu cetatea intarita, Alb'a Iuli'a, presenta pana in dilele mai recente, adeca: chia'a vallei Muresului de midiulocu. Neci o minune, deca artea bellica a Romaniloru inca a conoscutu momentuoșetatea si importantia acestui punctu strategic eminent. Inse totu dein aceasta pusetiune a vechiului Apulum este de a se explică si starea ruinata, in care se afla urmele lui. Neci una invasiune, neci una immigratiune, neci una miscare nu se poté intempla in Ardealu, fara ca tote acestea se nu se attinga, mai multu seau mai pucinu, se nu sguduie, se nu sub-

mine starea si pusetiunea acestui orasiu, odiniora estinsu si poternicu.

Una singura privire, aruncata asupr'a chartei acestei vali, ni va arëta, ca celu ce are in poterea sa punctulu, loculu fortificatu prin poteri miscatòrie si nemiscatòrie (sieu mobile si imobile) a le Albei de astadi, acellu-a este domnulu acestei vali; braciale sale armate potu usioru isola acesta valle, avandu in potestatea sa chia'a pentru drumurile de la Sibiu catra Teiusiu, Sant-Imbru si Ighiu, cari totu odata sunt liniele comunicatorie dein acesta vale cu partile nordice alle Ardealului.

Dupa cele prea pucine, ce sau desgropatu pana acum'a deintr'o mica parte a ruinelor vechiului Apulum, nu se poate decide: cari si cate popora seau invaziuni barbare au accelerat succumberea, ruinarea acestui orasiu, pentru ca amintitele desgropari n'au adusu inca la lumin'a dfilei vre-o inscriptiune catu de neinsemnata macaru, referitoria la aceasta cestiune neresolvita; neci vre-o arma, vr'unu instrumentu, seu vre-o alta urma caracteristica, propria unei seau altei ginti, deintre poporele cari au facutu invaziunile vandalice, nu ne dau dorita deslucire.

Atatua inse este fara indoiala, ca invaziunile au fostu barbare, vandalice in celu mai chiaru inteleisu alu cuventului. Prea probabilu este, ca invaziunile au fostu numeroase, cari s'au isbitu si de murii Apulului. Era ca Apulum a existat neruinat, chiaru si dupa stramutarea legiunilor preste Danubiu prin Aurelianu, este adeveru nedisputat, ceea ce se vede din duoe inscriptiuni alle anului, de pre duoe are bine conservate.

Asemenea neci estensiunea vechiului Apulum nu se poate astadi inca determina positivu. Daca estremele ei margini au fostu periferia pre care se afla si acum'a urme numeroase, atunci orasiulu a fostu fara indoiala, de unu cuprinsu forte mare, ca-ci urme am aflatu de la predealurile muntilor appuseni pana la tieruri Muresului de astadi: adeca dclu una margine a valii Muresului pana la cealalta, si de la Chisiufalau (Satulu micu) pana la podulu celu mare de preste Muresiu intre Portulu Muresului si Ord'a-inferiora astufeliu, in catu pe territoriulu vechiului Apulum se vede ca asta-di sunt 5 comune, anume: orasiulu si cetatea fortificata Alb'a Iuli'a (Karlsburg numit uva imperatorele austriacu Carolu allu VI-lea, care a dispusu radicalea renovare a acestei cetati), satele Chisiufalau, Portulu-Muresului si Ord'a-inferiora.

Inse aceste urme, pre cum le descoperim uva acum'a, poate ca aruncate, poate ca chiaru dislocate prin diversele si necunoscutele evenimente ale seculiloru, usioru aru poté duce in errore presupusiunile si deductiunile scrutatorilor in privint'a detiermurirei estensiunei orasiului. A nega aceasta estensiune assemene este greu, daca scimus, ca orasiele vechiloru Romani n'au fostu numai unu complesu de edificie gramadite pre unu locu anumitu; ci plantarea de

gradine frumose si estinse, construerea de diverse scalde, provediute cu toté apertinentiele necessarie, redicarea de ville numerose, fundarea locurilor, campurilor, pietelor publice, a diverselor foruri pentru adunările, consultatiunile, și jocurile publice, era un'a d'intre datinele de multu trecute in vîeti'a loru sociala. Toté aceste au avut lipsa de multu locu, de estinsu spatiu. Apoi nu credu, că cineva ar poté cu temeiul afirmă, că prin stramutarea străbunilor nostri dein provinciele romane in Daci'a, acesta datina nationala inca s'ar fi stinsu in sangele si anim'a loru.

(Va urma.)

Nr. 94—1874.

Procesu verbale

luat in siedint'a lunaria a comitetului asociat, trans. tienuta in 12. Maiu c. n. 1874 sub presidiulu dlui v. presied. Iac. Bologa, fiendu de facia domnii membrui E. Macellariu, P. Dunc'a, I. Hannia, V. Romanu, I. V. Rusu si I. Cretiu.

§ 37. Se presentéza conspectul cassei, despre percepțiunile si erogatiunile asoc. dela siedint'a comitetului dein 3. Martiu a. c. pâna la siedint'a prezente. Dein acelu conspectu resulta, cumu-că in restempnlu numitul, s'au incassatu 487 fl. 50 $\frac{1}{2}$ cr. si s'au erogatu 442 fl. 48 cr. (Nr. prot. ag. 92, 1874.)

Spre scientia.

§ 38. Se presentéza conspectul cassei, despre starea fondului academiei pre tempulu acestei siedintie. Dein numitul conspectu resulta, cumu-că fondulu academiei are de prezente in proprietatea sa 11.904 fl. 76 $\frac{1}{2}$ cr. (Nr. prot. 93, 1874.)

Spre scientia.

§ 39. In nexus cu conspectul cassei de sub § 37 se raportéza in specialu despre bănii incursi la fondulu asoc., si anume:

a) că procente obvenitórie cu 1. Aprile a. c. dupa couponii obligatiunilor de statu in argintu 29 fl. 40 cr. (Nr. 68, 1874);

b) că procente obvenitórie cu 1. Aprile a. c. dupa couponii dela prioritatile drumului de feru 137 fl. 80 cr. Nr. 70, 1874);

c) că procente obvenitórie cu 1. Maiu a. c. dupa couponii obligatiunilor urb. unguresci 43 fl. 93 $\frac{1}{2}$ cr. (Nr. 85, 1874);

d) că procente obvenitórie cu 1. Maiu a. c. dupa couponii obligatiunilor de statu si de loteria 33 fl. 30 cr. (Nr. 86, 1874);

e) că procente obvenitórie cu 1. Maiu a. c. dupa couponii obligatiunilor urb. de Bucovina 23 fl. 60 cr. (Nr. 91, 1874);

f) dela dn. profes. gîmn. in Blasiu, Alesandru Gram'a, s'au incassatu rat'a II. si a III. dein sum'a de 200 fl., ce are de a o recompensă asoc. eu 90 fl. (Nr. 50 si 88, 1874);

g) că taxă de membru ord. au incursu 5 fl. (Nr. 79, 1874);

h) că prenumeratiune la Transilvania au incursu 2 galbeni si 13 fl. (Nr. 51, 56, 57, 62, 72 si 79, 1874.)

Se iea spre scientia.

§ 40. In nexus cu conspectulu cassei despre starea fondului academiei de sub § 38 se raportéza, cumu-că la numitul fondu au incursu că procente obvenitórie cu 1. Aprile a. c. dupa couponii obligatiunilor de statu in argintu 10 fl. 50 cr. (Nr. 68, 1874.)

Spre scientia.

§ 41. Se presentéza doue documente, prin care se constatăza, cumu-că celi 2 galbeni de sub § 39 lit. h. s'au schimbaru in bancnote de v. austr. cu 10 fl. 30 cr., ér argentalu de sub §§ 39 si 40 s'au schimbatu cu bancnote in suma de 41 fl. 34 cr. (Nr. 69 si 87, 1874.)

Spre scientia.

§ 42. Se presentéza testimoniale despre progressulu facutu in studia pre sem. I. an. scol. 187 $\frac{3}{4}$ dela urmatorii stipendiati:

a) dela Adamu Sîrlincanu, stud. in VIII. clasa gimnasiale la Blasiu, cu calculu generale de „eminentia;“

b) dela Ioanu Butnariu, stud. de VIII. clasa gimnasiale in Blasiu, cu calculu generale de „prima.“

Se iea spre scientia.

§ 43. Dn. proprietari si directoriu alu despartiementului cerc. (XVII.) din Reghinulu sasescu, Ioane P. Maiorul sub datulu 15. Aprile a. c. asterne protocolulu adunarei generale cercuale constituante dein $\frac{3}{14}$ Aprile a. c.

Dein amentitulu protocolu se vede, cumu-că respectiv'a adunare constituante, intre altele, s'au ocupatu cu urmatörile lucruri:

a) S'au alesu membrii subcomitetului in personele urmatorilor domni: Ioane P. Maiorul, directoriu, Mich. Orbonasiu, Mich. Crisianu, Ios. Brancovanu, Ios. Fincu, Marcu Cetatianu, Georgie Sceopulu, Nic. Marinoviciu, Ioanu Muresianu, Ioane Urzica, Ioane Urziceanu, Ioane Aurahu si Ioane Spiru.

b) S'au alesu cîteva comisiuni cu misiunea de a lucră pentru incuragiarea tenerimei romane la imbracisiarea comericului si a industriei, cumu si de asiu procură informațiuni si date autentice despre numerulu industriilor si comerçantilor romani, despre prunci, carii frecuentă scolele populare regulat, cumu si despre scolarii romani, dein respectivulu despartiementu, carii studiu pre la scolele normali, reali, gimnasiali si universitatii.

c) Dn. I. Muresianu a tienutu un'a dissipatiu nedespre necesitatea si detorint'a fia-carui romanu, de a'si apleca copii la comerciu si industria.

d) Se constatăza, cumu-că cu ocasiunea acelei adunari, s'au inscris 59 membrii ord. si 29 membrii ajut. In fine:

e) Se defige loculu adunarei cercualii viitorie la Borszék. (Nr. prot. ag. 78, 1874.)

Se decide a se rescrie respectivei directiuni, cumu-că lucrările adunarei cerc. constituante, se ieau spre cea mai placuta scientia, si se esprimu cele mai calduróse recunoscimenti, atâtă domnului directoriu, carele a datu noue dovedi de inflacaratulu seu zelu facia cu promovarea afacerilor acestei asoc. relative la cultur'a poporului, cumu si in generalu domnilor inteligiensi, si membrii acelei adunari

carii petrunsi de binele poporului, si-au indreptat atentiu nea spre promovarea diverselor ramuri de cultura poporale.

Subcomitetulu alesu in personele indigitate se aproba cu observarea, ca celi 6 membrii dein urma se se considere ca suplenti.

Dn. disserente I. Muresianu se se poftesca asi tramite disertatiunea sa spre publicare in organulu asoc.; in fine:

Subcomitetulu resp. se se poftesca a tramite incóce tacele de membrii incuse cu ocaziunea adunarei, ca astu-feliu membrilor ordinari noui, se li-se pôta espädá respectivele diplome, ér membrilor ajutatori, se li-se estradea decrete dein partea subcomitetului, conformu § 8 dein regulamentu.

§ 44. Directiunea despart. cerc. alu Albei-Iulie (VIII) asterne protocolul adunarei cerc. dein 6. Iuliu 1873 (publ. aici in 29. Aprile a. a.)

Dein cestiunatulu protocolu, intre alte afaceri curente, resulta urmatórie:

a) S'a preluminatu bugetulu despartiemment. cu 20 fl.

b) S'a emisu provocare cătra agenturile comunali, ca acele, se raporteze despre activitatea loru, in fia-care patrariu de anu.

c) D. actuariu al' despart. Rubinu Patiti'a a tienutu disertatiune despre inbunatatirea starei materiale a poporului romanu si despre midilócele conducatórie la acelui scopu.

d) Ca s'a incassatu tacse de membrii ord. si oferte si s'a tramesu incoce sub dto 4. Octobre 1873 59 fl. 10 cr. v. a. (Nr. prot. 222, 1873.)

e) in fine s'a defiștu loculu adunarei cercuale viitorie la Muresiu-Uior'a. (Nr. prot. ag. 81, 1874).

Amentitele lucrari de sub b, c, si d, se iau spre placuta scientia; bugetulu de sub a) se aproba, si D. disserente de sub d), se se poftesca a'si tramite disertatiunea sa, spre publicare in fôia asoc.

§ 45. Secret. II. perlege un'a scrisória cu datulu 28. Aprilie a. c. a dlui secret. I. G. Baritiu de urmatotiu coprensu: Dupace numitulu domnu areta necesitatea de a se culege documente istorice dein diferite periode si mai alesu dela 1848-1860, cere a se informa, deca aru fi seau nu, possibile, ca se se decopiedie documente dein archivulu natiunei sasesci si alu comandei generale; opinea ca asoc. se voteze premii pentru traducerea pre limb'a romana a regulamentului militariu, cum si pentru cea mai buna gramatica germano-romana, premiu pentru celi mai buni ostasi studenti dein scóele regimenterlor, ce se completeza dein Transivani'a, seau óresicare stipendiu pentru elevii de natiunalitatea romana dela-vre-o scóla militară seau alte asemene. In fine, cere a i se asemná un'a anticipatiune de 200 fl. pentru supportarea ulteriorilor spese ale edarei foiei asoc. (Nr. prot. ag. 82, 1874).

Comitetulu considerandu importanta cestiunilor sulete in amentit'a scrisória a dlui secret. I., decide, ca aceeasi se le predea spre studiare unei comisiuni, cu insarcinarea de a raportá in un'a dein siedintiele proprie ale aceluia.

De membrii ai acelei comisiuni se alegu domnii: E Macellarui, Bar. Ursu, I. Hannia, Vis. Romanu si I. V. Rusu.

Éru anticipatiunea de 200 fl. se se asemneze la cass'a asoc.

§ 46. D. secret. Magistr. in Oresthia, Ales. Claudiu

Vladu, in urm'a insarcinarei acestui comitetu dein 30. Decembre 1873 Nr. 294, in caus'a datoriei de 100 fl., ce Simeonu Popoviciu parochu in Beriu, o are la Ilisie Lazaroiu dein Oresthior'a de susu, si pre care a cedat'o in favórea fondului asoc. raporteza, cumca, dupace numitului debitoriu pentru mai multe datorii i s'a vendutu pre calea esecutiunei, tota avereia misicatória si nemisicatória, pretens'a datoria acum nu se poate esecutá. (Nr. 83, 1874).

Se decide: ca numitulu Simeonu Popoviciu se se incunoscintieze despre nepossibilitatea incassarei datoriei sale dela debitoriu Ilisie Lazaroiu, si totu-odata conformu dechiaratiunei sale expresa in scrisóri'a de pres. 30. Decembre 1873, se se poftesca ca se incerce dsa, esecutarea datoriei dein cestiune.

§ 47. Tenerulu stipendiatus alu asoc. Pintea Ternaveanu ascultatoriu de silvicultura la Mariabrunn, cere a i se confiri unu ajutoriu de 60 fl. sub ori-ce conditiuni, pentru de a poté participa la excursiunile scientifice, facunde in ver'a anului curent, in diverse regiuni, in interesulu perfectiunarei sale in studiulu silviculturei. (Nr. 84, 1874).

Se decide: a i se acordá ajutoriulu corentu de 60. fl. inse pre langa aceea conditiune, ca prein actu formale, se se deoblege cumca, in restempu de 3 ani, va refundá la asoc. numita suma.

§ 48. D. Antoniu Schiau presiedintele arangiatoriu pentru primirea membrilor asoc. la adunarea gen. tienenda pentru anulu curent in opidulu Dev'a, in urm'a provocarei comitetului dein 17. Aprilie a. c. Nr. 75, rescrie, cumca amesuratu impregiurarilor locali, celu mai oportunu terminu pentru tienerea adunarei gen. ar fi adou'a luni dein lun'a lui Augustu a. c. adeca: 10. Augustu st. n. 1874.

Conformu amentitei scrisori, se defige terminulu pentru tienerea adunarei gen. a asoc. pre an. cur. 1874 pre 10. Augustu st. nou in oppidulu Dev'a, si respectivulu comitetu arangiatoriu este de a se incunoscintia despre acést'a, fara de amanare.

§ 49. Dn. bibliotecariu I. Cretiu presentéza unu contu despre 13 fl. 85 cr. ca pretiulu legarei unoru carti dein bibliotec'a asoc.

Se asemnéza la cass'a asoc. esolvirea resp. contu, dein sum'a preliminata pentru trebuințele bibliotecei.

§ 50. Comisiunea esmisa in caus'a esaminarei regulamentului pentru infrenarea dela beuturi spirituose, substerntu dein partea subcomitetului despart. cerc. alu Brasiovului (I), prin referentele seu, dn. Vis. Romanu, raportéza in obiectulu dein cestiune, si totu-odata propune: ca resp. subcomitetu se i se esprime recunoscientia si lauda pentru zelulu si nisuint'a dovedite in interesulu sterpirei vitiului de beuturi spirituose, demoralisatorie de poporu, si totu-odata respectivulu operatu se se remitta, pre langa aceea indrumare, ca aceluia se nu i se dea facia de reuniune de senatstatória, ci se se faca un'a sectiune a despartimentului respectivu, prin urmare, dispositiunile coprense in regulamentulu dein cestiune, suntu de a se modifica si conforma in sensulu acela, ca se consune pre deplinu cu determinatiunile dein statutele si regulamentulu asoc.

Propunerea se primesce si se redica la valórea declusu.

§ 51. Se prezintă unu esemplariu dein Revist'a contemporana. Anulu II. Nr. 4. Ed. Bucuresci 1874, daruitu de redactiunea resp. pre sém'a bibliotecei asoc.

Se primeste pre langa expresiunea recunoscientiei protocolarie, si se transpune dlui bibliotecariu, spre a se petrece în registrulu cartiloru asoc.

Verificarea acestui procesu verbale se concrede domnilorii membrii: Dunc'a, Macellariu si Hannia.

Sibiuu, datulu că mai susu.

Iacobu Bologa mp. I. V. Rusu mp.
vicepresedinte. secret. II.

S'au cettu si verificatu, Sibiuu 13. Maiu 1874.

E. Macellariu mp. P. Dunc'a mp. I. Hannia mp.

Ad Nr. 94—1874.

Publicarea baniloru incursi

la fondulu asoc. pre tempulu dela 16. Aprile a. c. pana la siedint'a lunaria a comitet. asoc. dein 12. Maiu a. c.

1) Dela institutulu de creditu si economii „Albin'a" că ofertu pentru fondulu asoc. s'au primitu 100 fl.

2) Dela dn. prefectu dominalu in Cricau, Greg. Mezei tacs'a de membru ord. pre 187^{3/4}. 5 fr.

Sibiuu 12. Maiu 1874.

Dela secret. asoc. trans.

CONVOCARE.

Dein partea subscrisului comitetu cercuale se convoca adunarea generale pentru despartimentulu VIII. de Alb'a-Iuli'a alu asociatiunei transilvane pentru literatur'a si cultur'a poporului romanu in opidulu Ujór'a (Maros-Ujvár) pre 7. Iuniu 1874 st. n., la care toti membrii acestui despartimentu suntu invitati a luá parte.

Dein siedint'a comitetului cerc. tienuta in Alb'a-Iuli'a in 3. Maiu 1874.

Alesandru Tordasianu,
directore.

Rubinu Patitia,
actuariu.

Bibliografia.

(Carti militarie). Pentru acei lectori ai nostrii, carii se occupa cu artea si cu scientia militaria, seu incai se interessédia si de acésta ramura a literaturei nóstre, anuntiamu existenti'a urmatórielor opuri, care au esitu in limb'a nostra, mai alesu in Munteni'a, că de 40 de ani incóee.

Regulamentulu ostasiesc, prelucratu dupa celu rusescu sub guberniulu provisoriu alu comitelui Kiseleff, pre candu s'a reinfientiatu unu simbure de armata romanésca, pedestrime, calarime, altileria, sub comand'a lui Alexandru Dim. Ghica, cu rangulu vecchiu de mare spatariu. Formatu 4°. Se mai afla exemplarie numai la cátu unu particulariu.

Colonelu Voinescu. Istori'a artei militare, dupa Rocquancourt. Bucuresci.

Majoru I. E. Florescu. — Teori'a darif la semnu. Bucuresci Tipografi'a Carcaleki 1845.

Libretul oficerilor de semi-plutóne din arm'a infanteriei.

Radu Mihai. Instructie asupra tragerei in tienta cu puseci ghintuite.

Planurile ostasiescului regulament pentru frontul cavaleriei. Invatatur'a escadronului. Bucuresci. Tipografia Eliade si Bilitiu.

Reglementu militariu pentru ostirea Moldovei, slujba de garnisonu. Iasi 1845.

Polcovnicul Banov. — Reguli de numirea partilor puscei. Tipografi'a Carcaleki 1846.

Colonel I. Voinescu. — Povatiuirea comandirilor de róta, tradusu din rusesce. Bucuresci Tipografi'a Rosetti et Vinterhalder, 1851.

Capitanu A. Macedonschi. — Reglement ostasesc. Esercitiu de batalion. Bucuresci. Imprimaria Rosetti si Vinterhalder, 1851.

Capitan A. Macedonschi. — Supliment la scól'a recrutilor de pedestrime. Bucuresci 1851. Tipografia Rosetti si Vinterhalder.

Polcovnicul Panoschi. — Notitii din esercitiul de linia. Bucuresci. Tipografi'a Colegiului naional, 1552.

Macedonschi (capitan) A. D. Instructia pentru inpuscarea la tienta, tradusa din rusesce si adaugita cu note deslusitóre. Bucuresci, 1852.

Povatiuirea sieflor de garda. Bucuresci. Tipografia Nifon Mitropolitul, 1856.

Capitanu Macoveiu. Slujb'a frontului de artleria, tradusu din rusesce. Bucuresci. Tipografi'a colegiului national, 1852.

Dr. Iacob Cihac. — Manual pentru invetitur'a soldatilor din campania sanitara, a Ostei-Moldo-Romane. Iassi. Tipografia institutui Albinei, 1859.

Pencovici, oficerii de statu-majoru. Recrutarea. Esplicarea legei. Bucuresci. Imprimaria ministerului de resbelu 1862.

Serviciul trupelor in campania. Bucuresci, 1862.

Sublocotenentu Dimitrescu. — Cursu elementariu de fortificatia passagiera. Bucuresci. Imprimaria Ulrich, 1863.

Pinette. — Scóla tirailorilor, sau manierea bionetei. Bucuresci, 1860.

Ordonantia asupra instructiei gimnastice prin corpuri. Partea I-a. Bucuresci, 1863.

Von Miller. (Traductiune. Balaban.) — Tactic'a celor 3 arme. Bucuresci. Imprimaria Valdescu, 1864.

Reglementul batalionelor de venatori:

Partea I-a scól'a de soldatu si plutonu, instructiunea tirailorilor.

Partea II-a scól'a de batalionu. Bucuresci. Imprimeria ministrului de resbel, 1863.

Instructii pentru serviciul si evolutiile de infanteria. Partea II-a. Scól'a de batalion. Bucuresci. Imprimaria ministrului de resbel, 1865.

Tragerea in tinta pentru batalioanele de venatori. Bucuresci. Imprimeria ministrului de resbelu, 1863.

Livretu de comandi pentru evolutiile de linia ale trupelor de infanterie. Bucuresci. Imprimaria ministerului de resbel, 1863.

Bacaloglu D. (capitan) si Comaneanu Achille (locot.) Bibliotec'a oficerilor de tot armele de linia, divisata in 4 parti. Bucuresci. 1868.

Carally (capitanu). Manualul recunoscserilor militare in ceea ce privesce pe oficeri si suboficeri de infanteria si cavaleria. Bucuresci. 1868.

Conferintia asupra manevrelor de infanteria. Bucuresci, 1868. Partea II-a.

Regulamentu asupra manevreloru si evolutiilor mai multoru baterii inhamate, de tunuri de 4 ghintuite, de campu. Titlulu II-lea. Evolutii de baterii. Bucuresci. Imprimaria ministerului de resbel 1864.

Scola reglementara de geniu. Caietu de instructiune practica. Scola de saperi. Bucuresci, 1868.

Idem scola de poduri.

Regulamentu asupra instructiunei trupelor de geniu. Bucuresci, 1868.

Scola de fortificatia passagiera, 1870.

Codice penale ostasesca cu procedur'a ei. Iassi, 1871.

Tabera de la Furceni pe Seretu. Ministru de resbelu 1870.

Brealmont. Fortificatia improvisata, tradusa din limb'a francesa de majoru Voinescu. Bucuresci, 1872.

Capitanu A. Budisteanu. — Extractu din inalt'a ordonantia de la 21. Augustu 1862. asupra serviciului armatelor din campania pentru suboficeri si corporali.

Moroj capitan. Istoria infanteriei. Bucuresci, 1871.

Elemente teoretice asupra serviciului in campania la instructi'a oficerilor, suboficerilor si corporalilor de cavaleria. Tradusu din nemtiesce de major Schina. Bucuresci, 1872.

Capitanu A. Angelescu. — Cursu elementaru de Balistica. Bucuresci. Imprimaria minist. de resbel.

Dumitrescu. Instructia asupra constructiei si intretinerei armei Peabody.

Ionu Vasiliu. Cursu de poduri militarie. Bucuresci, 1873.

Corespondentia Redactiunei.

In cele patru septembani, pre catu redactoriulu absentu dein patri'a sa, incursera la redactiune mai multe corespondentie, deintre care la unele se poate da responsu indata acila, altele inse pentru important'a coprensului loru, voru a fi respunse pe alta cale. Pentru ambele casuri adeverim reseperea urmat'rielor:

Nasaudu, 20. Aprile. Chiaru si vieti'a privata si sociale a fostu in tota tempurile, este si astazi influentiata forte multu de conjuncturele politice, de administratiunea po-

litica si judiciaria, de patriotismulu celu locale, egoisticu, precum este avaritia. — La restnlu scrisorei prin posta.

Buda-Pestea, 1. Maiu. Exemplarile Transilvaniei se transmitu pe fia-care anu regulatul la bibliothec'a Asociatiunei in Sibiu, de unde apoi se vendu; la redactiune remanu numai cate 3—4 ex., care se dau de acilea. Dein an. I. 1868 s'a trecutu mai tota exemplarile. Pentru celelalte Comitetulu DV. se poate adressa la O. Comitetu in Sibiu. In catu pentru alte carti, donatiunea depinde fresce dela volenti'a fiacarui auctoriu, traducatoriu, editoriu s. a. Redactoriulu Trans. a midiulocitu de 6 ani incoc'e dela tipografi'a statului, si dela mai multi particulari cate 12 exemplaria pentru 12 institute si bibliothece dein marele principatu alu Transilvaniei, precum ddnnii redactori dela Albin'a si Federatiunea midiulocira totu atatea pentru alte institute dein Banatu si Ungari'a. Dara asia ceva nu se poate astepta dela toti auctori si traductorii, deintre carii cei mai multi simtu si ei lips'a de ajutoriu dein partea publicului, ca-ci se cufunda in spese, pe care nu le mai scotu nici-oata.

La unele institute cartile se conserva tocma precum spuneti Dv., reu si forte reu.

Catalogulu dlui Iarcu vi s'a transmissu.

Clusiu, 6. Maiu. Primitu. Va urma. In cercetarile ulteriore dorim resultatele cele mai eficaci in interesul adeverului.

Docrinu, in Banatu, 11. Maiu. Dictionariulu germano-romanu ce cautati, lipsesce de multu; si fiendu ca se cere dein mai multe parti, speram ca va esi alta editiune, prelucrata cu totul.

Blasiu, 4. Maiu. Multiamita de aducere-amente.

Lipova, 1. Maiu. Ilu veti primi de a dreptulu dela comisiunea lexicografica.

Vien'a, 15. Maiu. Romani'a juna. Numai dein unulu mai avemu.

Sibiu, 13. et 16. Maiu. Va urma responsu meritoriu.

Oravita, 17. Maiu. Ce nu lipsesce, veti primi catu mai curendu.

Campulungu (inf Roman'a), 10. Maiu. Cestiunea s'a amanatu, nu s'a decisu. Ne vomu revedea.

Turd'a-Petridu, 22. Maiu. 5 fl. 30 cr. primiti. Voru fi trecuti la loculu loru.

Prea adeveratu; inse si in Ungari'a merge totu asia. Scola aspra, brutale; a fostu inse necessaria, pentru ca se ne invetie mente.

In cestiune de economia vitelor. Lauda desierta si ridicula unguresca, a voli se'si formuledie drepturi historice inca si dela numele care se dau boiloru, Csended, Rendes, Pajkos, Csinos etc. Mai antaiu, ca romanii in cele mai multe regiuni ale Daciei nu dau boiloru nici-unu nume, nu le facu acea honore, ci le dicu: cea bou, ho bou, hai bou, era vaciloru le dau femeile nume diverse, forte vechi si forte usitate, precum: Lunaia, Joiana, Mandraia, Simbole, Padurena, Florica, Balaia, Cornuta etc. Europeanii dau cailorul si canilor multime de nume latine; de acolo inse nu se poate deduce, ca tota lumea ar fi invetiatu se amble cu cai si cu cani totu numai dela romanii antici si dela italieni. Tocma asia, romanii potu da boiloru, deca voru vrea, ori-ce nume le va placea, si bene voru face, deca voru extermina numele straine, furisiate in economia loru.

Despre numele locurilor si ale comunelor, se poate vedea discursulu academicu, publicatu in „Transilvania“ dein a. 1872. Nr. 1—2.

Pentru coprinsulu telegramelor venite tota in 5. Maiu (23. Aprile) dela Buda-Pestea, Sibiu, Lugosiu, Nasaudu subscrisu de 36 domni si domne, Nasaudu, O., Gherla, cumu si alu biletelor de la locu, redactoriulu multimesce cu tota caldur'a animiei sale pentru aducerea-amente.